

[Finansministeren.]

Fællesskab, har den samme Indtægt og altsaa i Virkeligheden den Skatteevne, der er Tale om at beskatte? Forholdet er jo det — det kan jeg sige —, at det er almindelig Praksis, at man, hvis Hustruen opgiver sin Indtægt samtidig med Ægteskabets Indgaaelse, giver en ekstraordinær Lempelse, saaledes at der kun bliver svaret Skat af den Indtægt, Manden har. Det er almindelig Bevillingspraksis, og der bliver altsaa ikke Tale om at beskatte en Indtægt, som ikke længere er til Stede.

Hvad angaar det ærede Medlem Hr. Jens Thomsens Beregninger, skal jeg ikke gaa ind paa dem — det er jeg heller ikke i Stand til paa staaende Fod.

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby gaar ud fra som noget givet, at hvis man fordelar en Indtægt til Beskatning over en Aarrække, vil det give mindre i Skat, end hvis man beskatter det hele under eet. Det behøver ingenlunde at være rigtigt. Her er for det første kun Tale om at beskatte Halvdelen under eet, men dertil kommer, at hvis Skatten skal betales over en lang Aarrække, maa man for at kunne drage en Sammenligning beregne Rente og Rentes Rente hele Perioden igennem af de Skatter, som skulde være betalt paa et tidligere Tidspunkt; derved at Beskatningen udskydes til et meget senere Tidspunkt, bliver der jo ikke betalt Skat af Rente og Rentes Rente. Denne Beregning kan meget vel føre til et andet Resultat end det, det ærede Medlem gaar ud fra.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Jens Thomsen: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby blander helt andre Ting ind i Diskussionen end dem, der vedrører det foreliggende Lovforslag, naar han begynder at omtale Ansættelse af Husleje. Over for min Udregning havde det ærede Medlem ikke anden Argumentation, end at han ikke troede paa denne Udregning. Jeg skal ikke forsøge at rokke ved Præsternes Tro i al Almindelighed, men jeg vil henstille til det ærede Medlem Hr. Kristen Amby at foretage en nøgtern Udregning i Ro og Stilhed, saa er det min Overbevisning, at Troen nok skal komme i Overensstemmelse med Virkeligheden.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Nu var den højtærede Finansminister igen oppe i den høje Sfære, hvor han tror, at man gennem Bestemmelser som disse kan skabe en bedre Moral. Dette viser jo, hvor lidt Begreb den højtærede Finansminister i Virkeligheden har om den menneskelige Indretning. At tro paa, at det, at man forhindrer, at en Mand sælger et Anlægspapir derved, at han maaske kommer til at give noget i Skat, at det skulde paavirke Moralen, skulde paavirke Samfundet som Helhed, er jo fuldkommen urimeligt. Hvad sker der ved, at den paagældende Mand ikke sælger, hvilket jo skulde være Lovens Formaal? Der sker det, at han maaske ikke tjener nogle Penge. Hvad Interesse har Samfundet deri? Tror den højtærede Minister, at det paagældende Papir bliver billigere, fordi der kommer mindre paa Markedet? Det er jo en fuldkommen Fejltagelse, tværtimod bliver det Papir dyrere, fordi der bliver mindre Udbud; at tro paa, at det overhovedet betyder noget som helst, er jo helt urimeligt. Saa er der Goodwill. Her har jo den højtærede Minister som Skatteopkræver tidligere haft den Oplevelse, at der er tjent nogle Penge paa dem. Ja, det var i Krigen, der var den gang, men som Krigen er nu, er der ikke noget som helst, der taler for, at noget lignende kan ske.

Jeg maa derfor hævde, at de kvasimoralske Tanker, der ligger bag den højtærede Finansministers Betragtninger, er helt hen i det meningsløse, og at man saa glimrende kunde køre videre med den Lov, vi har, og saa i øvrigt gennem Ligningsvæsenet foretage — inden for Lovens Grænser —, hvad der var rimeligt at foretage. Jeg maa altsaa hævde, at Lovforslaget er helt urimeligt. Det er blevet til meget lidt, efter at det er blevet beklippet, det maa jeg sige, men det lidt, der er, er bundskadeligt, og derfor bør Lovforslaget ikke vedtages.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Det er dog ellers kun paa Vælgermøder af en vis Kategori, og endda kun for nogle Aar siden, at man har mødt den forslidte, taabelige og tarvelige Vittighed, som det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen kom med her om Præsternes Tro kontra Viden. Her viste det sig da ogsaa, at den faldt til Jorden. Jeg vil raade det ærede Medlem til at lade være med den Slags Ting, som hverken klæder ham eller klæder Tinget.